

Referat

MØDEDATO 18. NOVEMBER 2020

TID 14.30-17.00

STED MICROSOFT TEAMS

MØDEDELTAGERE Erik Olsen (Center for Borgere i Egen Bolig og AST), Johnny Rasmussen (Center for Selvstændige Boforner og Sundhed), Livia Winther (Center for Selvstændige Boforner og Sundhed), Pernille Friis Rønne (Center for Unge og Midlertidige Botilbud), Erik Tysbjerg Schiøtt (Center for Selvstændige Boforner og Sundhed), Jytte Pedersen (Center for Specialiserede Botilbud), Vita Gülsen (Center for Specialiserede Botilbud), Sinem Demir (Enhedslisten), Annika Smith (Socialistisk Folkeparti), Ask Bendixen Bennetzen (Socialforvaltningen), Eva Stokbro Jensen (Socialforvaltningen, mødeleder), Miriam Nawaz (Socialforvaltningen, ref.)

18. november 2020

Referat af ordinært møde i Dialogforum 18.11.2020

1. Velkomst og godkendelse af dagsorden og referat

Eva Stokbro Jensen byder velkommen til årets sidste møde i Dialogforum. Eva regner med, at det er sidste gang, at hun er mødeleder for Dialogforum.

Eva byder også velkommen til Miriam Nawaz fra Socialforvaltningen, som vil være Dialogforums sekretær fremadrettet.

Eva fortæller, at Dialogforum ved dagens møde får besøg af socialborgmester Mia Nyegaard, hvor medlemmerne har mulighed for at tale med hende om de ting som er vigtige for dem. Dialogforum får også besøg af to medarbejdere fra Borgercenter Voksne, som vil fortælle om de særlige pladser i psykiatrien.

Eva giver ordet til Miriam, som orienterer om, at der har været nogle afbud til dagens møde.

Eva orienterer om, at der også vil være nogle medlemmer af Socialudvalget tilstedet ved mødet. Eva byder velkommen til Socialudvalgsmedlem Sinem Demir fra Enhedslisten.

Eva spørger medlemmerne, om der er nogle bemærkninger til mødepakken, herunder om referaterne fra henholdsvis den 11. august 2020

Socialpolitik og Udvikling
Bernstorffsgade 17
1577 København V

EAN-nummer
5798009683052

og den 9. september 2020 kan godkendes. Medlemmerne har ingen bemærkninger, hvormed referaterne godkendes.

2. Orienteringer

I mødepakken har medlemmerne fået tilsendt nye forslag til logo. Medlemmerne havde ved mødet den 11. august 2020 bedt om nogle nye forslag til logoer, som tager udgangspunkt i Socialstrategien.

Erik Olsen får ordet, og tilkendegiver, at han kunne godt lide det gamle forslag til logo. Men han synes, at der skal være flere til at tage stilling til Dialogforums fremtidige logo, og foreslår derfor at de øvrige medlemmer skriftligt kan tilkendegive deres mening.

Erik Tysbjerg Schiøtt får ordet, og tilkendegiver, at han bedst kan lide forslag 3. Han er enig med Erik Olsen om, at der skal være flere medlemmer til stede, inden der kan tages en endelig beslutning. Han synes i øvrigt, at det er et fint arbejde.

Johnny Rasmussen får ordet og fortæller, at han på sin egen skærm kun kan se det gamle forslag til logo (forslag nr. 1). Der bliver delt skærm på Teams, så Johnny også kan se de to nye forslag. Johnny tilkendegiver, at han også bedst kan lide forslag nr. 3.

Logoet vil derfor blive drøftet på et kommende møde i Dialogforum, hvor der er lidt flere medlemmer til stedet.

Eva orienterer om, at Socialudvalget over for Borgerrepræsentationen har indstillet Erik Olsen som formand for Dialogforum. Borgerrepræsentationen tager beslutningen inden udgangen af året. Formandskabet vil være gældende resten af udvalgsperioden, dvs. til udgangen af 2021.

3. Forberedende drøftelse forud for socialborgmesterens deltagelse

Eva fortæller, at der nu er sat tid af til en forsnak inden mødet med socialborgmester Mia Nyegaard, som medlemmerne ved sidste møde havde bedt om. Sekretariatet har sendt Dialogforums mærkesager til socialborgmesteren. Eva åbner op for, at medlemmerne kan tale med hinanden om, hvad de godt kunne tænke sig at tale med socialborgmesteren om.

Erik Olsen får ordet, og fortæller om sin deltagelse ved dialogmøde om Budget 2022 med Socialudvalget. På dette møde har Dialogforum sammen med de øvrige råd i kommunen haft mulighed for at komme med deres input til besparelser på socialområdet.

Johnny siger, at han ikke har fået papiret med Dialogforums mærkesager, som er blevet sendt til socialborgmesteren.

Eva gennemgår samtlige mærkesager, og papiret deles over Teams.

Johnny får ordet, og understreger behovet for opfølgning efter udskrivelse fra psykiatrien. Johnny gør desuden opmærksom på, at han i fremtiden gerne vil have sendt en kalendermødeindkaldelse.

Erik Olsen fortæller, at omstillingen i Socialforvaltningen er en introduktion af psykosocial rehabilitering. Erik understreger behovet for en triolog, som er en åben samtale mellem bruger- og pårørenderepræsentant, som er en service til de mange pårørende. Erik siger, at de også har brug for at være et center for borgere i lokalområdet.

Eva siger, at det er nogle gode pointer, og er værd at drøfte med socialborgmesteren.

Johnny får ordet og siger, at han er enig med Erik i, at der mangler den slags initiativer. Johnny beretter om, at de på et tidspunkt havde et loppemarked, hvor de inviterede borgere fra lokalområdet.

Erik Olsen siger, at det er nogle gode emner (mærkesagerne), men at de nok ikke kan nå at komme rundt om alle emnerne med socialborgmesteren.

Eva er enig med Erik i, at det nok bliver svært at nå alle emnerne, men at socialborgmesteren ved, at det er emner, som er vigtige for dem.

Socialudvalgsmedlem Annika Smith fra Socialistisk Folkeparti slutter sig ca. på dette tidspunkt til mødet.

4. Orientering til Dialogforum om de særlige pladser

Louise Moefelt og Kasper Gaej tilslutter sig Teams-mødet.

Eva byder dem begge velkommen, og siger på vegne af Dialogforum, at hun er glad for, at de kommer og fortæller om de særlige pladser i psykiatrien.

Louise og Kasper går i gang med deres oplæg, og fortæller medlemmerne, at de har sat god tid af til spørgsmål. Deres oplæg deles på Teams.

Undervejs i oplægget har medlemmerne nogle spørgsmål/bemærkninger.

Johnny synes, at de særlige pladser i socialpsykiatrien har en lidt rodet konstruktion.

Kasper kan godt forstå Johnnys holdning. Kasper fortæller Johnny, at det er Folketinget der har besluttet, at der skal oprettes disse pladser, men at det er noget som bliver evalueret grundigt.

Erik får ordet, og han tilføjer, at pladserne dækker over for mange ting på en gang.

Kasper fortæller, at det desværre ikke er noget som de kan svare på.

Louise spørger Johnny, hvorfor han synes, at pladserne er en rodebutik.

Johnny svarer, at der er for mange tilbud på en gang og på et sted. Han spørger til, hvordan tilbuddet kan rumme borgere på 79 år.

Kasper svarer, at det er en sagsbehandler eller medarbejder i Regionen, som anviser til pladserne. Kasper uddyber, at man skal opfylde kriterierne for at få en plads. Det er et tilbud for borgere, som har svært ved at passe ind andre steder.

Eva tager ordet, og siger, at det bedst, at spørgsmålene tages til sidst.

Kasper og Louise fortsætter med deres oplæg. Da de har afsluttet deres oplæg, er der igen tid til spørgsmål fra deltagerne.

Erik Olsen siger, at han kender baggrunden for de særlige pladser. Han spørger, hvorfor vi skal beholde de særlige pladser, og understreger, at det er en beslutning, som blev truffet for lang tid siden, og at mange interesseorganisationer er kritiske over for pladserne. Han er klar over, at det er frivilligt, om man tager ophold på pladserne, men spørger ind til de borgere, som er dømt til ambulans behandling. Erik fortæller videre, at han har været på en retspsykiatrisk afdeling, som begyndte at gøre brugerne voldelige. Han synes, at de særlige pladser er lidt af et luksus-tilbud. Erik fortæller, at der på AST-området er nogle som bliver tabt, da de er lidt farlige. Slutteligt spørger Erik, om der er efterspørgsel på disse tilbud.

Kasper svarer, at der har været en del omtale af de særlige pladser i pressen, herunder at de har stået tomme. Det har taget noget tid at udvide kendskabet til dem. I dag er alle pladser besat, og der er nu endda en venteliste til pladserne.

Louise svarer, at man kan ikke tvinges ind på de særlige pladser. Dommen kan også varetages på et botilbud. Louise uddyber, at selvom man er på de særlige pladser, kan man også komme på den lukket afdeling, hvis man er til fare for de øvrige borgere, og igen komme tilbage til de særlige pladser for at genoptage sit forløb. Borgerne på de særlige pladser er komplekse, og har mange problemstillinger.

Livia får ordet, og fortæller at det langt fra er alle beboere, som ønsker at forlade deres bosted. Hun synes, at der bør være et større fokus på det forebyggende arbejde, så man ikke behøver at gøre brug af de særlige pladser. Hun spørger, hvad man gør med de borgere som er på venteliste. Hun understreger, at det jo også er forskelligt, hvor svær en tilstand de er i. Livia fortæller om episoder med vold mod naboer, og hun vil hellere se disse tiltag (som bliver gjort på de særlige pladser) på de almindelige botilbud.

Kasper er enig i, at det vil være rart at kunne give alle den slags støtte, også til de borgere der bor i egen lejlighed.

Pernille spørger, om det profiterer brugerne at bruge de særlige pladser. Hun synes, at det er trist at vide, at pladserne er opstået pga. trusler mod personale, i stedet for noget man har vurderet, at borgerne har behov for. Pernille spørger, om man kunne ligestille denne type behandling med behandlinger inden for somatiske område.

Louise svarer, at der er blevet lavet en evaluering lokalt på Sundholm. Der er nogle borgere som ikke er særligt længe på disse pladser. Der er en gruppe af borgere, hvor der ses en stor progression, men også nogle hvor der ikke ses tydelige fremskridt. Louise siger, at de er opmærksomme på, at der også skal ses på langtidseffekterne af et ophold på de særlige pladser.

Eva takker for spørgsmålene inden hun giver Johnny ordet som den sidste.

Johnny siger, at han også siger fra over for dette tilbud om de særlige pladser. Han synes, at det urimeligt, at man skal betale husleje to steder. Johnny efterlyser opfølgning efter indlæggelse.

Kasper svarer, at man på de særlige pladser kun skal betale for kost, og ikke for logi. Han synes, at det ærgerligt, at det opleves, at der ikke er opfølgning efter indlæggelser. Han fortæller, at overgangene er noget, som der bliver arbejdet på at forbedre.

5. Drøftelse med socialborgmester Mia Nyegaard

Eva byder socialborgmester Mia Nyegaard velkommen til mødet. Mia Nyegaard har forud for mødet fået et papir om de emner, som Dialogforum ønsker at drøfte.

Mia Nyegaard takker for invitationen til at deltage i mødet, og inviterer medlemmerne til en samtale med hende i stedet for en gennemgang af mærkesagerne, og vil gerne vide, hvad medlemmerne ønsker at fokusere på. Mia nævner den sammenhængende indsats, som medlemmerne har som deres mærkesag. Mia henviser til de mange snitfladeproblematikker, som Dialogforum kender til. Derfor er der i budgetaftalen også afsat midler til bl.a. en udsatteenhed. Mia nævner, at Erik deltog på mødet med Socialudvalget om Budget 2022, hvor Erik kom ind på pointen om sammenhængende indsatser for borgere med psykiske lidelser.

Erik Olsen bemærker, at de sammenhængende indsatser og snitfladeproblematikker hænger sammen med den psykosociale rehabilitering. Erik spørger ind til, hvor grænserne går ift. hvad kommunen skal være ansvarlig for. Erik konkretiserer problematikken med, at der kan gå flere år, før borgeren får en handlingsplan

Mia er enig i, at en handlingsplan er utrolig vigtig for borgerens recovery. Mia fortæller om et møde i KL, som hun deltog i om formiddagen, og hvor der også var brugerindlæg (mødet blev afholdt som en række af møder i KLSOCIAL, og programmet og oplæggene fra mødet kan ses [her](#)). På mødet var der fokus på, hvordan kommunerne kan blive mere ensartede på psykiatriområdet. For Mia er det vigtigt, at systemet bevæger sig i en retning, hvor der er respekt for den enkelte. Mia fortæller medlemmerne, at hun ser frem til psykiatriplanen fra Staten.

Pernille får ordet, og fortæller om sin datter, der oveni i sin psykiatriske diagnose også har et misbrug. Hun fortæller, at det er vanskeligt at få etableret et behandlingstilbud til datteren som er sammenhængende. Det er svært med uvisheden om, hvorvidt det kan lade sig gøre, og hvornår.

Mia takker Pernille for at dele sin historie. Mia vender tilbage til mødet i KL, som hun tidligere på dagen deltog i, fordi der også her var fokus på opdelingen mellem kommune og region.

Mia understreger, at når borgeren bor på et botilbud med lidt forskellige typer, kan det også være for at komme til at bo tæt på sit netværk og sin familie.

Johnny spørger, hvorfor man ikke opretter et botilbud for borgere med specielle behov. Det kan fx være noget, der er aldersstyret? Johnny synes, at det hele blandes i en pærevælling.

Mia spørger Johnny, hvor han bor.

Johnny svarer, at han bor på Robert Jacobsens Vej. Johnny siger, at han gerne vil dele ud af sine erfaringer. Johnny spørger, hvorfor der ikke bliver lavet nogle flere cases. Han fortæller, at da de kom fra Granvej (til Robert Jacobsens Vej), blev de lovet at blive inddelt i tre kategorier.

Mia vil gerne kigge ind i, hvordan de er blevet inddelt på Robert Jacobsens Vej. Mia synes, at der burde være nogle profilbotilbud ligesom der findes profilsygehuse. Mia fortæller, at kommunen ifølge Socialstyrelsen skal have nogle specialiserede tilbud.

Eva byder ind, og lover medlemmerne, at sekretariatet undersøger inddelingen på Robert Jacobsens Vej. Eva fortæller, at det havde været en vanskelig periode med byggerierne.

Erik er enig med Mia om vigtigheden af involvering af lokalsamfundet. Han mener, at det største problem for de pårørende er, at de er meget urolige. Han spørger, om man kunne åbne mere op for lokalsamfundet fx ved at have aftenåbent på Pinta (Aktivitets- og samværshus i Vanløse). Erik nævner muligheden for en triolog, hvor en psykiater, pårørende og bruger åbent snakker om de problemer, som de har, men med inddragelse af den lokale befolkning.

Livia bidrager med sit syn på specialisering på botilbuddene. Hun mener, at der er en tendens til, at nyankomne brugere har diverse misbrug som bl.a. medfører, at politiet ofte rykker ud på botilbuddene. Samtidig bliver nogle brugere truet, og misbruget har det med at brede sig på botilbuddet.

Mia svarer, at specialisering på botilbuddene tit er inden for bestemte diagnoser. Det er Socialstyrelsen, der vurderer, hvilket slags tilbud, der er tale om. Mia fortæller, at Socialforvaltningen ikke må overvåge på botilbuddene pga. den enkeltes retssikkerhed, men at det på enkelte botilbud kan give mening, så flere kan føle sig trygge. Ifølge Mia er der brug for en lovgivning, som er lidt mere fleksibel. Hvis man har et misbrug, skal man have sin behandling, mens botilbuddet er ens hjem.

Livia spørger, hvad der kan gøres, hvis personen ikke ønsker hjælp til sit misbrug, som også går udover de andre brugere.

Mia svarer, at beboernes værelse på botilbuddet er deres egen bolig. Mia uddyber, at på et botilbud har man ikke altid valgt, hvem man vil bo med, og at der ligger en del pædagogisk arbejde i det. Mia modtager gerne idéer til, hvordan man får løst det, når nogle få ødelægger det for de mange på et botilbud.

Mia fortæller endvidere, at hun har skrevet en artikel i Altinget, som omhandler den udfordring kommunen står i, når Socialtilsynet og Arbejdstilsynet kommer med udtalelser, som clasher med hinanden. Mia mener, at man må sætte sig sammen, og se på hvad der bør gælde på det enkelte botilbud.

Annika Smith får ordet, som fortæller, at deres historier gør stort indtryk på hende som politiker. Hun spørger medlemmerne, om de har mulighed for at udarbejde et idékatalog, hvor de kommer med en prioriteret liste over, hvad Socialudvalget skal fokusere på inden for socialpsykiatrien.

Johnny spørger, hvorfor man ikke laver en afstemning om, hvorvidt der skal være overvågning på botilbuddene eller ej.

Mia svarer, at problemstillingen med overvågning på botilbuddene er svær at løse. Hun uddyber, at Socialforvaltningen kan risikere at få bøder fra Socialstyrelsen, hvis forvaltningen ikke retter sig efter styrelsens regler. Mia ønsker dog, at der i højere grad er regler, der er tilpasset det enkelte botilbud og dets beboere.

Pernille får ordet og tilkendegiver, at hun rigtig gerne vil bidrage til et idékatalog. Pernille har på baggrund af sin erfaring som både pårørende og hjælper en oplevelse af, at tingene fungerer bedre de steder, hvor man kan bøje/tilpasse reglerne. Pernille efterspørger, at der bliver tænkt mere fleksibelt og visionært inden for de enkelte tiltag. Endeligt påpeger Pernille, at løsningen heller ikke er, at alle beboere med misbrug kommer på det samme botilbud, og at man i stedet skal sætte ind der, hvor hjælpen ikke er tilstrækkelig.

Mia støtter op om idéen om at udarbejde et idékatalog, som også bør indeholde bruger- og pårørendeerfaringer. Når idékataloget er klar, kan det sendes til de andre kommuner. Mia synes, at kommunerne bør stå sammen om at fikse systemet dér, hvor det fejler med hensyn til borgere, og uddyber, at kommunerne kan lære af hinandens fejl, så de ikke begår de samme fejl.

Annika byder ind og siger, at hun gerne vil være med i sådan et debatindlæg.

Erik siger, at man som misbruger først kan komme ud af sit misbrug, når man har taget en beslutning om det, men at det samtidig også kræver, at man får hjælp til det, ligesom man modtager behandling for sin psykiske lidelse.

Mia siger, at hun gerne ser flere misbrugs-peers. Mia mener, at systemet ikke kun bør være for dem som kan blive clean (dvs. fri for deres misbrug), men også for dem som det ikke lykkedes for, eller som nedtrapper deres misbrug.

Erik siger, at han har stor respekt for NA (Anonyme narkomaner) og AA (Anonyme alkoholikere), og at det at have et fastholdende fællesskab også virker.

Pernille byder ind og siger, at det er en interessant idé, at det at blive clean ikke behøver at være målet, men derimod at man får et stabilt liv. Pernille fortæller, at hun ser, at hendes datter lever et liv som er så tåleligt som muligt. Fokus bør være på ikke at slippe patienten, og en erkendelse af at man har ansvaret for vedkommende i lang tid. Der bør, ifølge Pernille, være mere fokus på den palliative del af behandlingen. Hun har derfor også nogle gange svært ved at forstå det store fokus på empowerment. Pernille påpeger, at det også kan blive dyrt i det lange løb at blive indlagt hele tiden.

Mia svarer, at man er nødt til at afsætte tid af til den enkeltes forbedring, da man har haft sin sygdom/misbrug i lang tid. Samtidig skal det aftabuiseres, og der skal kunne tales om det i et sprog som kan forstås, bl.a gennem brug af somatiske ord som fx palliativ. Mia mener i øvrigt, at stofferne bør afkriminaliseres, så det ikke bliver så dyrt.

Johnny spørger, hvordan det er med invitationer mellem bostederne. Han synes, at der mangler koordinering mellem bostederne, så beboerne kan besøge hinanden indbyrdes. Han fortæller, at der findes positive historier, men også negative historier.

Eva byder ind, og siger, at det er nogle gode input, som kan tages med i et idékatalog.

Livia siger, at hun er enig med Johnny, og at Tranehavegård gerne vil arbejde med en dialog, der går på tværs af beboerne på flere tilbud, i det omfang som det er muligt for de enkelte beboere. Livia er meget enig med Mia i problematikken vedr. tidsperspektivet inden for behandling af psykisk sygdom og uddyber, at fremskridtene sker langsomt, hvis det skal ske sikkert, og at det kan handle om årtier. Livia fortæller, at der

er indsat ekstra sagsbehandlere på hendes bosted, og at de har respekt for den individuelle proces.

Mia svarer Johnny, og synes at hans idé er god. Mia mindes, at Team mod på Livet har nogle digitale initiativer (Team Mod på Livet har bl.a. haft online aktiviteter som fx quiz og brætspil). Mia er også enig med Livia i, at tiden er en vigtig faktor.

Erik byder ind, og fortæller at de på det tværgående centerråd også har talt om det her. Han synes, at IT-løsninger kan bruges til mange ting. På centerrådet opstod der et spørgsmål vedr. Covid-19-midlerne, om de resterende midler kan bruges næste år, og om der bliver afsat nye midler.

Livia byder også ind og fortæller, at aktivitetsmidlerne har betydet rigtig meget på hendes botilbud, og at de gerne vil fortsætte med aktiviteterne, der er med til at afbøde konsekvenserne af corona.

Mia svarer, at de prøver at overføre så mange af midlerne som overhovedet muligt, og at der vil komme en overførselssag til foråret. Mia orienterer om, at forvaltningen kører videre med den fremskudte misbrugsbehandling, som er en indsats der også blev igangsat under corona. Mia fortæller, at hun arbejder på, at udsatte borgere også kan få del i kulturoplevelser.

Mia påpeger, at de ikke er kommet så meget omkring sundhed, som også er en af Dialogforums mærkesager. Mia mener, at der skal gøres noget ved uligheden i sundhedssystemet.

Mia takker for de gode input fra medlemmerne, og fortæller, at hun er glad for at komme rundt til alle rådene, og ser frem til at møde Dialogforum igen i løbet af 2021. Hun ser frem til Dialogforums Idékatalog, som hun kan tage med til overførselssagen.

I chatten har Vita Gülsen under drøftelsen bidraget med følgende kommentarer til drøftelsen:

- *På Stubberupgård er vi fra 30 år til 83 år - det fungerer fint*
- *De sidste 4 nye beboere her, har misbrugsproblemer.... og det har medført øget anskaffelser misbrugere imellem + skaffepres*
- *Tværgående tilbud/ arrangementer er i fokus i centerrådet - for specialiserede botilbud*

Vita har desuden i chatten også skrevet, at hun vil være med i udarbejdelsen af et idékatalog.

Sinem Demir forlader mødet ca. 16.52, da hun skal videre til et andet møde, og i den forbindelse takker hun for, at hun kunne være med på en lytter på mødet.

6. Opsamling på drøftelse med socialborgmester Mia Nyegaard

Eva siger, at der er blevet taget noter fra snakken, som kan bruges til de videre drøftelser.

Livia får ordet, og siger at Idekataloget er en rigtig god ide, så man ikke bruger tiden fra møderne.

Eva tilføjer, at det måske er en idé, at en mindre gruppe mødes på te-ams.

Johnny siger, at han kan bidrage med nogle gode tegninger.

Erik siger, at det er en god idé med kataloget. Han vil gerne indkalde til sådan et møde sammen med Miriam. Han påpeger, at der er behov for at samordne årshjulene mellem brugerrådet og centerrådet.

Pernille siger, at hun også gerne vil være med i gruppen. Det skriver Pernille også i chatten.

Eva svarer, at sekretariatet arrangerer et sådant møde, både for dem som er med på mødet i dag og de øvrige medlemmer, som ikke er med på mødet i dag. Eva siger, at det måske kan lykkedes med et sådant møde inden jul.

Annika siger, at hun synes, at det er godt, at Dialogforum vil arbejde videre med et idékatalog. Annika foreslår, at når de er tæt på at have det færdigt, kan de drøfte det med Socialudvalget. Annika foreslår medlemmerne, at de gerne må prioritere deres idéer, så det bliver nemmere for politikerne at gå videre med dem.

Eva svarer, at det er noteret.

Livia efterspørger en side på kommunens hjemmeside, hvor man kan se, hvornår møderne i Dialogforum kommer til at ligge, så man i højere grad selv kan planlægge sin deltagelse. Det kan være en slags videnbank.

Eva lover, at sekretariatet vil kigge på det.

7. Afrunding og eventuelt

Eva runder mødet af, og takker for god ro og orden. Eva roser medlemmerne, for at være gode til at komme i dialog med det politiske niveau.

Eva orienterer, at det næste møde i det nye år bliver den 8. februar 2021, hvor de skal mødes med Beskæftigelses- og Integrationsudvalget.

Eva orienterer også om, at forvaltningen skal have indhentet samtykke fra medlemmerne i den kommende tid, for at kunne bevare deres kontaktoplysninger. Hun fortæller, at de vil få en mail fra Miriam i den kommende tid.

Eva spørger, om mærkesagerne skal være et fast dagsordenpunkt i Dialogforum, men gør samtidig opmærksom på, at det muligvis kan clashe med idekataloget. Eva minder om, at forvaltningen vil indkalde til et møde om idékatalog inden jul. Til det næste ordinære møde sættes der et dagsordenspunkt om mærkesagerne, så Dialogforum kan tage stilling til, hvordan de vil arbejde videre med det.